

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön május 26^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóíratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Szeged története. (*Végzet.*)

Valamint a' tartós borulat után ismét kitisztul az ég, 's jótévő fényvel lobog-le a' föld minden lakójára: úgy Szeged tartós sanyargattatásainak és szenvedéseinek is 1685-ik esztendőben vége lön. — Midőn t. i. a' másfél század elfolyta alatt török igában nyögött Buda Eugen szavojai herczegnek kormányzása alatt előbbi szabadságába visszahelyeztetett, Mertzili és Häusler tábornokok Szeged felé vezetétek a' törökség üzésével foglalatoskodó seregeiket; 's midőn meghallák, hogy a' Seraskier nyolcz ezer Törökkel és ezer Tatárral szintén Szegednek tartana, eltökélék magokban azt hajnal hasadtával megtámadni. Ugy lön; mert amaz a' megtámadtatástól legkevesebbet sem tartván akkor ébred-e fel ön védelmére, midőn már nyakán volt az ellenség. — Tüzes lett mindkét félről az ütközet, 's a' császári sereg győztes. A' Seraskier mintegy ezer harczosának elestét, három száznak elfogattatását, és többeknek megsebesültségöket fájlatva szomorún kelt által Tökölyvel együtt a' Tiszán az őt üzőbe vett császári had elől. Ez alatt elérkezék Vallis és Veterani is nevezetes számú sereggel, 's a' két egyesült had ágyút azonnal a' várnak szegezteté, és azt hevesen lövette. Illyként foglalatoskodtak éppen a' vezérek, midőn hírül hozaték, hogy az ostromlottaknak segedelmökre siető nagyvezér már Szentánál lenne. — Kiválogatván annak okáért Vallis, Veterani, és Barkóczy vezérek négy ezer lovast (azonban Mertzili és Häusler vezéreknél a' várnak szakadatlanul leendő ostromoltatását meghagyván), maguk a' nagyvezér ellen indultak, 's annak seregét, valamint az ujjalag fris néppel jött Seraskierét is, tönkre tették.

Ezután Vallis, Veterani, Barkóczy sietőleg visszatértek ostromló feleikhez, 's a' várba szorított ellenségnek szemláltára kifüggeszték nyert nagy győzedelmeknek jeleit, 's három nagy ágyúnak durrogásai által jelt adván az Istent magasztalando örvendetes dicséretre,

egy foglyot beküldének a' várbeli pasához, hogy ez elbeszélvén a' nagyvezér és Seraskier szerencsétlenségeiket, amaz a' várnak önkényes feladását javálja. — E' hirnek hallása fájdalmas jajgatásokat csikart-ki a' megfélemllett Törökökből, és azonnal a' vár fokára kitétetvén a' fehér zászlót, alkudozókat küldének az ostromló táborba. — A' vezérek örömmel nézvén a' béke-jelt, az ágyúztatással felhagytak. — Kevés idő múlva eljöttek a' követek, 's az alkudozás következőleg esett-meg: — a' Törökség általadá a' várat, a' véd-sereg pedig feleségeivel 's elvitethető podgyászaival szabad költözködést nyert, a' többit pedig a' győzedelmeseknek hagyá. Sz. Imre napján lön szerencsés Szeged visszanyerni annyi sok évig nem izlett boldogságát.

Azon férjfiak között, kiket Szeged nemes büszkeséggel vallhat keblebeli sarjadékainak, kik részint a' vérpályán 's hazáért küzdve tűntek-le, de a' hálás utódnak meghagyá a' történet dicső nevöket, nem végső helyet foglal Rósa István. Ez midőn ifjú korában Bács vármegyei Martonosi határban őrizé atyjának juhait, egy Török feléje menvén neki a' róla nevezett Rózsa-forrásnál nyerges paripáját kötőféken tartásra általadta, és midőn maga ugyan azon forrásban mosdani kezdett volna, fellángolván a' derék fiúban a' haza sanyargatója iránt boszúsága, a' Töröknek kardját kivoná, 's ezt tulajdon fegyverével agyon vágá, azután annak lovára felkanyarodván a' török fegyver későbbben neki mint szabad lovagnak hasznos szolgálatokat tön. Ott volt ő is a' szegedi ostromban, részt vett a' nagyvezér és seraskiernek megveretésében, 's harczolt kitünőleg Eugen parancsnoksága alatt Szentá alatt 1697-ik esztendőben, honnan hét nyilvasat hozott haza testében, mellyek közül négyet unokái hálakönyvek között vontak-ki sebeiből, három pedig elfüresztetett, 's azokkal együtt ment sirba a' jó hazafi. — Szabad lovagsága korában egy tört szerzett magának, melly most a' nemzeti muzeumot diszesíti; rajta e' felírás: „Ez a' fegyver kié volt, kié most, kié lesz? — Enyim most, ebé lesz. Rózsa István. I. B. M. Hazám szabadsága vagy halál 1701. Eb kéri, eb adja cordéba.“ — Leopold király ő felsége Rózsa Istvánnak szegedi házat érdemeinek tekintetéből minden terhertől felmentve Salva Gvardiává tette 1699-dik esztendei kegyelmes levelében. Az ég maga is áldást hinte utódjaira, mert közülök Szegednek több derék tanácsnoka és tisztviselője származott.

Szegednek visszafoglalása után Leopold király ő felsége látván, hogy az helyzetére nézve nem könnyen bevehető erősség lehetne, a' Szoliman által építettett várat megnagyobbíttatá; szárazra néző négy falának közepét kapukkal 's tornyokkal, szegleteit kerekre épített kazamatákkal elláttatá, körül árkkoltatá, 's a' budai és pé-

tervári kapukkal általellenben előoltalmi épületeket, 's ágyúzó helyeket készítettett. Távulabbról ismét egy nagyobb térséget, mellyen most a' városnak legszebb épületei állanak, körülárkoltatott; melly árkokat maiglan is Eugenius árkának neveztetik. — Későbbben, miután a' magyar birodalomhoz a' banátság visszakapcsoltaték, 's a' veszedelmes szomszédoktól többé tartani nem leheté, a' vár elhagyatott, tornyai leomladoztak, sőt 1817-dik esztendőben már árkokatjai is bevonatni kezdettek. — Évek multával a' két lövöldöző épület is elrontatott, a' Tisza felől levő első fal öszvedült, 's majdnem egyedül az állandóan benne tanyázott osztályos tábornoknak és a' V aquant-ezredbeli nevendékeknek nevelő intézete lakjává változott. Itt volt a' pétervári kapu mellett egy fenyítő ház is: de 1832-ik esztendőben ezek mind megszűnván az olasz országból ide küldetettek fogházukká változott; a' hid melletti kerektség pedig viz-huzásra alkalmaztatván, az élésházhoz, várbeli és kaszárnyai szükségekre elegendő vizet ad.

Midőn Rákóczynak veszedelmes pártütése kiütött, 's pusztító fegyveresei által kincsében, jószágaiban is fogyasztatott, rablás, és prédálás által kivált Vásárhelyről, Bercsényi jószágából, becsapkodó csoportok által egy egész esztendeig nyugtalanittatván, nyugodalmas lakosai a' munkában gátoltatván, földjeikről elűzettetván, sőt vonó marháiktól is megfosztatván, méltán rettegni kezdenék, tartván attól, hogy mit a' Török meghagyott, azt a' Magyar ragadja-el. — Véletlen lépé-meg 1705-ben Rákóczynak egyik osztálya, és három egész hétig ostromlá Szegedet: de a' mindenkor lelkesen gondolkozó hív lakosok ön melljeiket tévén-ki az ön zápornak, a' hosszas nyomorgattatást, külvároasaiknak felégetését békével szenvedve, hűségöknek újabb bizonyítványát adták azzal, hogy a' várnak és városnak a' király hűségében megmaradhatásában lelkesen munkálódtak 's fáradoztak, sőt az ostromot kiállott katonaságot is tulajdon javaikból élelmeztették.

Mindenkor jeles áldozatokat tön Szeged a' hazának köz javára, 's azon törekedett, hogy koronás királya iránti hűségét megbizonyíthassa. — Midőn Häusler fővezér 1695-ben Temesvárat ostromlá, és már élelem szűke miatt azt elhagyni akarná, a' szükségét megértvén a' Szegediek, buzával, borral és egyebekkel siettek segíni a' szükölködő tábort. Sőt midőn az általok igen szeretett 's mélyen tisztelt hadvezér ugyan ott halálát találta volna, hideg maradványait haladatosságból általhozván, legnagyobb tisztelet mellett az alsó váraszon helyezett régi, és havi boldog asszonyról nevezett templomba csinos emléktáblának emelése mellett örök nyugtára letették.

Maguk az ország Rendei is megismervén Szegednek hivségét, azt az 1715-ki ország-gyűlés 107-ik törvényczikkelyében a' királyi szabad városok közé ujolag beiktatták, melly törvénynek következtében akkoron országlott fels. királynak Károlynak bemutatván egyszersmind a' Tisza vizéből esetképpen kihalászott egy régi pecsét-nyomót, a' részére kegyelmesen kiadott szabadság-levéltben, egy ketté metszett mezőben, vagy is a' jobb felől levő kék mezőben a' Tisza és Marus folyókat jelentő kék fehér vonalokat, a' balfelől levő fehér mezőben pedig egy kiterjesztett szárnyú és aranyos lábának körmével arany királyi pálczát tartó sast, fennről a' vitézi sisakon diszlő, 's gyémántokkal és drága kövekkel ékesített koronán fennálló fehér bárányt az esetleg megtalált 's fentebb említett pecsét-nyomón volt körülíráshoz képest illy körülírással „Sigillum Regiae Civitatis Szegediensis 1200“ nyert. — Találtatik titkos tárában még 1480. 's 1540-dik esztendőről is pecsétje, mellyben ugyanazon sas szemlélhető.

Benne jelenleg a' katolikusoknak négy temploma van. — A' fő vagy is palánki szent Demeterről neveztetett 's a' Törökök által elrontatott esperestségi templomnak omladékaiból emeltetett-fel; — a' felső városon levő szent György tiszteletére szentelt parochialis templom a' Minorita atyák — az alsó városban havi boldog asszonyról neveztetett 's Mátyás király által alapíttatott parochialis templom Ferencz szerzetbeli atyák által biratik; — az ugy nevezett Rókusvároson szent Rókus tiszteletére két év előtt a' városi kincstárból azon kápolnácska helyett, melly a' háladatos Szegediek által 1709. 's 1710-ben kegyetlenkedett dőghalálnak megszüntekor építtetett, állíttaték-fel. Benne van még az ugy nevezett Rozália - kápolna, és a' várban egy kisebb, ugy szintén a' felső városi részen az ugy nevezett szent György temploma, mellynek egyedül torony-része áll-fel. — Van még a' görög nem egyesülteknek Palánkban egy csinos nagyobb, és a' felső városon egy kisebb templomjuk, 's a' Zsidóknak sinagógájok; egy polgári kórház, melly néhai nemes P o z s o n y i n a k adakozásából alapíttatott, a' lelkes polgárok által pedig neveltetett, ugy hogy már ma szép mennyiségű tőkepénzzel bir. — Van igen szép városháza, mellyben játékszín és tánczterem. — Itt leginkább érdemes a' megtekintésre a' választott polgárság tanácskozási terme, mellyben a' felséges uralkodó háznak tagjai és Szegednek nevezetesebb emberei lefestve tartatnak. — Van Szegednek egy hajóhidja, mellyet hiv szolgálataiért a' török háborúnak bevégeztével fels. II-dik József ajándékozott.

Ugy látom, itt érdemes megemlíteni azt is, hogy az alsó városi szerzeteseknek birtokukban két jelesség tartatik. Egyik a' budai

hegyről letaszított Gellért püspöknek, másik pedig fels. Maria Teréziának palástjokból készült drága misemondó ruhák.

Szegednek több nevezetes férjfija volt. Illyen a' későbbi világban egyházi ösvényen kitűnt Kőszeghy László csanádi megyés püspök; a' katonai pályán báróságot nyert Budafalvi Bajalith nemzetség; — a' tudományos világban a' nyelvnek göröngyeit megtörő Dugonics András, az ajtatos iskolák szerzetéből; és a' számtalan hasznos munkával magát kitűntetett, 's Varasányi mellék-névvel megnemesített, és ugyan azon nevezetű fél helységgel minden Magyarnek köz fájdmárára elhunyt első Ferencz királyunk által megajándékozott, e' városnak néhai földmérője, idősb Vedres István.

A' fent érintettek szerint Szegeden három féle szerzet van, t. i. a' kegyes iskolák rendje városi pártfogás alatt, melly itt nyolcz deák iskolát, bölcseletet bevégezőleg, tanít — a' Minorita atyák — 's szent Ferencz szerzete. Lakosai nagyobb részint Magyarok, 's általában véve magyar a' közönséges nyelv. Azonban Németek, Rácok, és Zsidók is lakják. Lakosainak száma felmegy 35,730-ra. Határa 14 négyszegű mértföldet foglal magában. Egy része fekete, másik székes, harmadik vagy is nagyobb része homokos, melly utósón nagy szorgalommal és költséggel az uszó homok terjedésének akadályozására ültetett szép erdei állanak. Nevezetes sóeladás gyakoroltatik benne; lakosai leginkább juh- és marhatenyésztésből, földművelésből, jelesen szappannal, szalonnával, 's vászonnal kereskedésből, némellyek kuksó főzésből, széksó seprésből, mások ismét fuvarozásból élnek. — Vannak itt hajókészítők is, kik az egész országban legnagyobb és legjobb hajókat készítenek, jeles fuvarozásokat üznek, és teher-szállítási utakat tesznek. — Évenként négy országos, és minden héten két (szerdán és szombaton) nevezetes héti vásárja esik. Hires kenyereket sütnek lakosai. — A' város maga az első osztályú királyi városok közé tartozik.

KÜZLI MISKOLCZY ISTVÁN.

KÜLÖNFÉLE.

Simmeringi lóverseny. A' simmeringi 3-dik lófuttatás május 11-kén ment végbe, következő renddel: 1) Sweepstakes (a' belföld 3 eszt. lovaira); egyedül járta a' pályát Esterházy Mikl. gróf által nevezett Everilda, a' többi lovak visszahuzattatván. — 2) A' 28 aranyos díjt (belföldi kanczáktól született lovak számára) nyerte Esterházy Mikl. gr. Osmanja, Nádasdy Tam. gr. Child Harold-ja és Tamajandry-ja, 's Festetics Mikl. gr. Sarah-ja ellen. — 3) A' lófej alakú ezüst billikomot (110 arany értékű; minden országbeli lovak számára ajálva a' simmeringi lóverseny egyik kedvelőjétől) nyerte Trauttmansdorf herczeg Twatty-ja, Esterházy Mikl. gr.

által nevezett Charivari, és Széchenyi István gr. Shillelah-ja ellen. Bezárattott ezen 3-dik lóverseny egy 1½ mértföldre tett fogadással, melyet Clary hg. Godolphin-ja nyert-meg Esterházy Miklós herczeg világos pej kanczája ellen.

A 4-dik és utolsó simmeringi lóversenyt majus 14-kén egy fogadás kezdé-meg ¾ mértföldre, melyet szintén a nev. Godolphin nyert-meg Trauttmansdorf hg. Susanne nevű pej kanczája ellen. Következék: 1) az ezüst ibrikben volt 100 arany díjért pályázás (minden belföldi lovak számára); nyertes lón Széchenyi István gr. Lionel-je, Esterházy Mikl. gróf Osmanja, Nádasdy T. gr. Evelinája, és Festetics M. gr. Sarah-ja ellen. — 2) Handicap-díjért (25 arany) futott Festetics Mikl. gróf Sarah pejkanczája. — 3) Az ezüst díjért (30 arany értékű; minden lóra) Esterházy Mih. gr. Figaro csödüre egyedül futott. A simmeringi idei lóversenynek, ámbár a hideg zivatar hóval és esővel volt keverve, még is mindig számos résztvevő, a belföldi lótenyésztést méltányló publicuma volt.

Ölbeli ebek divatozása. — Ezen divat eredményét veszi a XI-dik század utója felé, midőn a bátor 2-dik Boleszlav rendithetlen seregével orosz országnak indulva Kiow-ot megszállotta. Ezen időszak nem volt még visszatar-tó menedék a házásokra nézve; megszégyenítve érzé ekkor minden nő magát, ki férjét a hadi szent kötelesség teljesítésétől elvonni igyekezett. — Ennek kö-vetkezésében számtalan vitéz volt Boleszlav táborában, kik Hymen cziprusi koszorújával fűzetek hű nőjeikhez. — Hét esztendei komor távollét keseríté már mind a két félnek érzékeny szívét; sűrűn röpültek sohajtások a boldog hon felé, hol a nő mulat. — Hosszú ostrom után végre hanyatlott Kiow ellentál-lása, s a győzedelmes Boleszlav fegyverének hódolt minden; de hódolt a vi-tézek szive is e város kellemes szépeinek, s a visszemlék borús érzeteit, a férj szent kötelességét, a hűséget, e jelen pillanat örömozónulve eltörle. — A győzedelmesek érzéki mámoreiktól elkábulását a szárnyaló hír sebesen röpülve sugá-meg honmaradt nőjeiknek is. — A derék lengyel nők boszú s hiedelem tüztől hevítve a lengyel ifiaknak szentelék bájaikat, minek hire eljuta nem sokára Kiowba is.

Lángdüh és boszúvagy ég a vitézek szívében, s villámsebességgel az eltávozást tiltó paraucso-k ellenére is sietnek honjokba. A hon határait átlépve a boszú mérge elhatott az egész tartományba, s retteggve várta mindenki ezen eset kimenetelét. — A férjek, azon reménytől élesztve, hogy hazaérkeztökkel nőjeik a kedvencze-ken kiadnak, megnyugvást építenek; de ez megtagadtatott tőle; a várak kapui bezárattak, s ostromra került a dolog. — Mind két fél-nek boszú vezérlé karjait, s a választott kedvenczek, mint rettenthetlen orosz-lának viaskodtak kedveseik oldala mellett. — A várak azonban berontattak; a hűtelenek kedvenczeikkel együtt élőkkel adóztak; közönséges s remitő lett a gyilkosság percze. — E halált-osztó pillanatban kegyelem nem találtatott, s csak a siránkozó bűnbánók nyerheték-meg életök fenntartását. — Margit, a Zembozini gróf Miklós neje, ragyogott a hűség tántorithatlan sugaraival, midőn sorsosnéi örökkévalóságba költöztek. — Margit elfásulva s könyözönnel férje hűség telenségének hírét hallván két némber testvérével a templom tornyába zár-kozók; hű öreg szolgálja minden nap a rostélyzaton nyújtá neki szükséges élel-mét, míg férje jeles nejének hollétét kitanulván elfogódva szorítá e tiszta hűv anygalt dagadó melljéhez. — Boleszlav serege a számos és csaknem minden házast vitéznek eltávozása által annyira meggyengült, hogy a bevett vá-

rosról 's diadalmáról le kellett mondania, és hátra maradt seregének kis részét haza vezetni kénytelenítették. (1076 eszt.) — Boleszlavnak vakmerő 's kegyetlen természetét eléggé bizonyítja azon tett, midőn a' krakói püspököt oltár zsámolyánál (1077 eszt.) levágatta. Ennél fogva gyanítható, miként vette azon hirt, hogy vitézei a' hirtelen nők megboszúlása végett seregét elhagyták. Rettenetes bündíjt esküdött reájok, 's azt meg is tartotta. — Minden, ki első volt a' tábor elhagyásában, bakó kezei által mult-ki; másoknak jószágaik elfoglaltattak; paizsuk, lándsájok öszvetöretett, 's nevök a' vitézek sorából ki-törültetett. Az esedezőkhez válasza ez volt. — „Minden, ki honját a' veszedelemben el tudja hagyni egy asszonyért, nem érdemes más sorsra.“ — E' dühös ítélet végre kiterjedett a' nőkre is. — Némellyek elevenen kőfal közé rakattak; mások éhhez halásra ítéltettek; azoktól pedig, kik kedvencz gyermeket ápoltak emlőiken, elragadtatott a' csecsemő, 's helyette kutya kölykeket kellett dajkálniok otthon 's nyilvános helyeken. Ez még a' halálnál is kegyetlenebbnek tartatott, 's később haza-árlók, szentségtörők, gyujtogatók 's gyilkosok ítéltettek arra. — Milly kimondhatlan fájdalmatok állott-ki azon érzékeny szép nő szíve, kinek illy büntetés alá kellett jutnia! De az élet szeretete 's éhhez halástól borzadás még is inkább kutya kölykeket dajkálni javasla, 's ezek foglalákkal kisded csecsemőjeiknek helyét a' hiv anyai karokon. — Végre ezen oktalan állatoknak hizelkedéseik kedvet nyertek a' bús anyánál, mivel meggyaláztatásának egy élő lény még is hódolt. — Végre midőn a' kegyetlen Boleszlav a' krakói püspök meggyilkolása végett a' pápai ítélszék elejébe idéztetnék, 's országtól megfosztatva kutya kölykek dajkálására ítéltetnék, ezen állatok a' szép nemnél kedvességet nyertek; mert három tulajdonságot tapasztalának benne, mellyek a' legerényesebb férjnek is diszére válnak: t. i. szívességet, békétürest, 's hűséget. — Így jöttek az öl-ekek divatba a' Lengyeleknél e' rémitő 's borzasztó történet emlékére, melly később a' szomszéd országokba is elterjedt, és századok sem törülhetik-ki a' divatból.

Munkácsi G A I D L E R F Á L
Szegedről.

Bernadotte pajtása. — Midőn 1814-ben minden Francia boszúra gerjedett Bernadotte — a' most uralkodó svéd király — ellen, a' felzendültek között volt még egy régi barátja. Könyezett ugyan ezen eseten, de őt ellefelelni vagy talán éppen gyűlölni képtelen lett volna. — Ezen barátja Thiebault volt, ki szerencsésebben, mint egykori hálótársa (Bernadotte), a' köztársaság tusái után falujába hazatért, becsülettel hordozott fegyverét szegre akasztá, 's előbbi mesterségéhez fogott. — Kevély lehet vala arra, hogy egykori hálótársa Svéczia trónján ül, ha ezt nem látta volna ellenségesen francia ország iránt viseltetni. Megemlékezett ugyan róla, de ajkán a' király neve soha sem hallatszott. — Tizenöt év mult-el, mig Bernadotte királyszéken ült, Thiebault pedig mesterségét üzte. Ekkor kitört a' juliusi zendülés, 's Thiebault azt gondolá, hogy barátja, fegyver- és hálótársa, most helyre hozhatná, mit előbb francia országokon véghezvitt. — Tollat ragadott, hogy Bernadottenak írjon; de nem kis nehézségére estek a' „Sire, ő felsége“ megkívántató kitételek. Ezen viszony különösségét a' levélírás közben igen élénken érezte, 's többszer a' „Te és kedves barátom“ megszólítást ki kellett törölnie: de levelét csakugyan bevégezte az etikett stýljén, 's mennyire hatalmában volt, kinyilatkoztatta akaratját. — Leírta Bernadottenak a' háromnapos zendülést, 's elébe rajzolta francia országnak veszedelemben létét. „Talán — így szólt — egy új szö-

vetség egyesül francia ország ellen; de mi majd leverjük a szövetségeket, mint akkor levertük, midőn szerencsém vala ő felségével a táborban együtt hálni.“ — Ezután kérelemképen szollitá-fel a királyt, emlékezzék-meg francia országról, szívében legyen ismét a Francia, és szükség idejében, ha francia országot veszély környezendi, legyen kész annak javára királyszerét feláldozni. — A svéd király ezen levélre a derék férjfiúnak, kinek nevét ő is ekkorig hív emlékezetben tartotta, 200 frankot küldött; de evvel hatalmasan megbántotta a kevély Francziát, ki nem pénzt, hanem Bernadotte szívét akarta hazája számára megnyerni. — Midőn Thiebault a svéd király levelét 's a fennemlitett ajándékot vette, éppen vasárnap volt; a mise után falutársait öszve hívá Thiebault, elolvasta előttük Bernadotte levelét, magához vette a pénzt és a Maasba — hajította.

K. S.

EMLEKMONDÁS.

A' kevély.

A' páva büszkén lépdél amott felénk —
Tündér királyként tollaiban kevély —
Lábára nem mer nézni, mert az
Rút, 's feje földre konyul, ha látja.

Köztünk sok olyan páva kevélykedik,
Kincsben 's vagyonban tartja becsét — lenéz
Másokra, mint sas a' magosról,
'S hogy ha fejére tapint, ürest lel.

MISKOLCZY ISTVÁN.

Gnomák. Az ifjúság reménysége hasonló a' szivárványhoz, az öregségé pedig csak az előbbinek mellékszivárványához.

JEAN PAUL után L....cs Amália.

Kinek végbevívó ereje 's bár minek jó kivitelére elegendő esze van, de azzal nem él, hasonló ama városhoz, mellynek utsza-világításra kész lámpái vannak ugyan, de őket soha sem gyújtatja-meg.

HIRKÉS.

Kérdőrejtvény.

- 1) Kik szoktak leghitelesebben csálni?
- 2) Mellyik pénz nem csörög?
- 3) Mellyik ácsot használjuk még innepen is?
- 4) Mellyik tóban nem élhetnek a' halak?

Előbbi rejtvény: c z o m b 's a' t.

Figyelmeztetés. Közelítvén a' Pesten tartandó nedard-vásár, a' Regélőnek jövő fél évi díjja (6 pengő ft.) vásári alkalmak által legkönnyebben felküldethetik a' kiadó hivatalba.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.